

Fanfare van Ramsel blaast tegenslag weg

Geplunderd St.-Huibrecht blijft waakzaam...

Van onze verslaggeefster

RAMSEL. — Er is méér nodig om een Ramselse fanfare in de grond te boren dan het stelen van haar muziek-instrumenten. Een goed jaar geleden stond het inderdaad in de krant: dieven aan de haal met muziekinstrumenten van fanfare uit Ramsel. Een fait-divers waar muziek in zat. Je hebt al

Nog even de feiten: op een kille zaterdagmorgen stapte een lid van de fanfare haastig de gemeentelijke jongensschool voorbij. Want zo blijft men in Ramsel het gebouw noemen. Tot zijn grote ontsteltenis ziet hij daar op de speelplaats een bugel liggen. Andere voorbijgangers hebben die bugel ook opgemerkt. Maar ze weten dat de ex-school regelmatig de fanfare-leden over de vloer krijgt. Om te oefenen. En vermits er onder die leden erg vrolijke kwanten zitten is het verband gauw ge-

legd. Als oningewijde kan je niet vermoeden dat ieder fanfarelid die naam waardig, zijn instrument vertroetelt en verzorgt als een kostbaar kleinood. En dat geen haar op zijn hoofd eraan zou denken zijn instrument in een hoekje van de speelplaats te deponeren.

Rijke buit

De man stapte de speelplaats op. Zijn kenners oog identificeert de bugel meteen als zijnde de rechtmatige bezit van de fanfare St.-Huibrecht. Een bugel die normaal netjes in de kast diende te zijn opgeborgen. Het lid van de fanfare gaat dan ook onverwijld op inspectie. En vindt een klasdeur geforceerd. Dieven dus. Die blijkbaar veel van fanfaremuziek houden. Want alleen de allergrootsten, de grosse caisse en de bombardon, zijni gespaard gebleven.

De vermoedelijke fanfare-liefde van de dief(ven) is tot geen vertedering in staat. De rijks-wacht komt ter plekke. En in het proces-verbaal wordt genoteerd dat twee altsaxofoons, een baritonsaxofoon, drie bugels, een trombone, een hoorn, een tuba, een stel cymbalen, een paar repen chocolade, enkele sigaren en wat flessen drank, gestolen zijn. Vervangingswaarde 200.000 fr. De speurhond van de rijks-wacht wordt erbij gejaagd. Ongestoord mag het dier achtergebleven grosse caisse en de trombone besnuffelen. Het baat allemaal niets, want op de hoek van de straat houdt ook de speurlust van het beest

gauw de neiging om te veronderstellen dat zo'n fanfare dan wel voorgoed uitgeblazen is. Maar dat is een grondige vergissing. Sint-Huibrecht heeft er geen dag minder om getoeterd. En met de bewering als zou de fanfare geruïneerd zijn, zoals sommige boze tongen meenden te moeten uitbazunen, werd eens meewarig gelachen.

In hooi

In Ramsel — officieel heet het nu Herselt — is men al met de idee verzoend dat de diefstal in de onopgeloste dossiers geklasseerd wordt.

Maar drie weken later wordt de voorzitter van St.-Huibrecht door de veldwachter van Schriek opgebeld. De fanfarehemel klaart op. Want in een bouwvallige hoeve komen uit een stapel hooi drie instrumenten te voorschijn: een trombone, een bugel en een hoorn.

De hoop op een goeie afloop stijgt. En de vraagtekens verdubbelen. Want wat doen drie fanfare-instrumenten — uitgerekend de drie nog in allerbeste staat — in het hooi van een oude hoeve?

De 35 leden van St.-Huibrecht, en al hun sympatizanten steken de hoofden bij mekaar. Er wordt beslist dat iedereen een oogje in 't zeil gaat houden. Wat ze tot op heden nog altijd doen. En overal. Zowel bij vriendschappelijke bezoeken aan andere fanfares als bij uitstapjes naar de Antwerpse vogelmarkt. Zonder resultaat evenwel.

Dóórspelen

Belangrijker echter is dat

alle leden in die eerste bedrukte stemming van na de diefstal met een roerende eensgezindheid besluiten dat St.-Huibrecht kost was kost moet blijven doorspelen. Klinkt het niet dan botst het. Het toeval steekt een helpende hand uit. Want op het ogenblik van de «feiten» was St.-Huibrecht biezonder goed bij kas. Zopas had de fanfare immers haar honderdjarig bestaan gevierd. En zoals dat met de eerbiedwaardige fanfares gaat, een subsidie gekregen. De spaarpot wordt tot op de bodem leegggeschud. Niet om pauken te kopen zoals dat de oorspronkelijke bedoeling was. St.-Huibrecht gaat met de spaarcenten inkopen doen. Alle gestolen instrumenten worden door nieuwe vervangen. Op de sax na. Deze knaap — hij kost al gauw 70.000 fr. — gaat financieel voorlopig het petje van de fanfare te boven.

Zijn gemis wordt dan weer ruimschoots goedge maakt door pauken. Die er tóch kwamen. Dank zij een muziekhandelaar die ze heel genereus in bruikleen gaf. Tot de St.-Huibrechtskas rijp is om een dergelijke paukenslag te bekostigen.

Pessimisten hebben dus eens te meer ongelijk gekregen: de St.-Huibrechts-fanfare uit Ramsel schettert, toetert en roffelt er zo mogelijk nog duchtiger op los dan voorheen. En de eerste verjaardag van deze serieuze tegenslag heeft ze — ook zonder de indrukwekkende steun van een baritonsaxofoon — met brio weggeblazen. Proficiat!

Rita Kuijpers